

PM 2 2001-06-06 SLUTLIG BEDÖMNING

Fråga om snedvridning av konkurrensen genom underlåtenhet att vid upphandling i samband med en avyttring av en egenregiverksamhet (företagshälsovård) tillämpa lagen om offentlig upphandling.

Jämtlands läns landsting har utformat förutsättningarna vid en upphandling av tjänster för företagshälsovård på ett sätt som inte medger konkurrens mellan anbudsgivarna, varken avseende anbudspris eller kvalitet. Landstinget har istället inordnat upphandlingen som ett led i avyttrandet av en befintlig egenregi-verksamhet (Landstingshälsan) med tillhöriga inventarier och lokaler, och därvid förbehållit sig ”fri provningsrätt” av inkomna anbud.

Jämtlands läns landsting bedriver genom Landstingshälsan företagshälsovård i förvaltningsform för huvudsakligen den egna personalens behov. År 1998 hade förvaltningen 13,2 befattningar och omsatte c:a 7 miljoner kronor. För att klara sysselsättningen inom förvaltningen har landstinget lagt anbud på extern företagshälsovård. Flera anbud har vunnits i öppen konkurrens och i samarbete med andra företag i branschen. Av Landstingshälsans verksamhet torde c:a 82 procent belöpa sig på intern företagshälsovård för landstingets egna personal medan 18 procent av verksamheten hänföra sig till avtal med externa uppdragsgivare.

Tidigare har landstinget försökt att genomföra en försäljning av landstingshälsans verksamhet utan upphandling i konkurrens. Först genom en s.k. avknoppning till personalen, som emellertid tackade nej¹, och senare genom sonderingar om försäljning till en extern intressent. Förfarandena kritiserades av Konkurrenskommissionen, som bedömde att konkurrensen på den lokala marknaden därigenom riskerade att snedvridas (KKO 00-044). Det senare förfarandet stoppades även av Länsrätten i Jämtlands län, genom interimistiskt verkställighetsförbud, s.k. inhibition². Efter att landstinget i en skrivelse till länsrätten³ försäkrat att ”I det fall landstinget beslutar sig för att avknoppa Landstingshälsan i någon form kommer Lagen om Offentlig Upphandling (LOU) att följas” beslutade länsrätten att avskrika målet från vidare handläggning.⁴

Vid sammanträde den 19 oktober 2000 (LF § 144/00) beslutade landstingsfullmäktige i Jämtlands län att i enlighet med en av landstingsdirektören upprättad promemoria och med upphävande av tidigare beslut i frågan, dels utbjuda Landstingshälsan till försäljning, dels att åt landstingsstyrelsen uppdra att ”genomföra försäljningen och upphandlingen”.

Landstingsstyrelsen har i sin tur uppdragit *genomförandet av försäljningen* av Landstingshälsan *och upphandlingen* av företagshälsovård till ett företag för förmedling av rörelser. Av en annons som förmedlingsföretaget låtit införa i Östersundsposten den 26 mars 2001, framgår bl.a. följande: ”Vi har fått i uppdrag att överlåta verksamheten vid

¹ Vid sammanträde den 19 november 1998 beslutade landstingsfullmäktige i Jämtlands län påbörja en försäljning av Landstingshälsan i enlighet med förslaget i en konsultrapport, där berörd personal bör ges möjlighet att överta verksamheten. I april 1999 redovisades delar av personalen hade visat intresse för att överta verksamheten. Med stöd av fullmäktiges ovan refererade förordnande beslutade landstingsstyrelsen vid sammanträde den 21 april 1999 (Ls § 91/99) att överföra Landstingshälsans verksamhet ”till alternativ driftsform” samt uppdrog åt landstingsstyrelsens ordförande och landstingsdirektören att teckna det slutliga övertagandavtalet. Den av landstingsstyrelsen beslutade försäljningen kom emellertid aldrig att fullföljas. I februari 2000 rapporterades att försäljningen till personalen inte ansetts möjlig att verkställa under år 2000. Landstingsstyrelsen beslutade därför den 9 februari 2000 (Ls § 31/00) att uppdra åt landstingsdirektören att under året utreda bland annat en försäljning till annan intressent. Under våren 2000 fördes förhandlingar med minst ett privat företag i företagshälsovårdsbranschen om övertagande av Landstingshälsan (försäljning) samt tillhandahållande av aktuella tjänster för landstingets räkning (entreprenadupphandling).

² Länsrätten i Jämtlands län, beslut om inhibition i mål nr. 328-00 E, den 5 juni 2000.

³ Skrivelse i mål nr. 328-00 aktbilaga 6.

⁴ Länsrätten i Jämtlands län, beslut i mål nr. 328-00 E, den 19 juni 2000.

Landstingshälsan i Jämtlands län [nytt stycke] *Verksamheten bedriver företagshälsovård och omsätter ca 6,5 milj. Varav ca 82 % debiteras landstinget och ca 18% externa kunder* [nytt stycke] *Den verksamhet som överlättes består av: * hyresavtal Stortorget 3 * inventarier * avtal företagshälsovård med Jämtlands läns landsting * avtal externa kunder * avtal tjänsteköp * befintlig personal (landstinget tar ansvar för personal som ej vill följa med till ny arbetsgivare)”. Vidare framgår av annonsen, lite längre ned, att: ”Fri prövningsrätt förbehålles”.*

Av en av förmedlingsföretaget den 26 mars 2001 upprättad skrift med anbudsinfordran⁵ framgår i princip samma förutsättningar som i annonsen i Östersundsposten däribland förbehållet om *fri prövningsrätt*. Vidare framgår att överlåtelse skall ske vid halvårsskiftet 2001. Som en bilaga till anbudsunderlaget ingår bland annat ett mellan landstinget och Landstingshälsan upprättat ”*Avtal (Överenskommelse) om företagshälsovård*”. Av detta framgår bland annat att Landstingshälsan under perioden den 1 januari 2001 till och med den 31 december 2003 med tolv månaders uppsägningstid och möjlighet till förlängning i ytterligare ett år, d.v.s. till och med den 31 december 2004, till landstinget skall leverera tjänster för företagshälsovård till i avtalet/överenskommelsen fixerade prisvillkor.

Under hand har såväl företrädare för förmedlingsföretaget som landstinget uppgivit att den aktuella förfarandet skall ses som en överlåtelse av rörelse och inte som en upphandling.

Kammarrätten i Sundsvall har i dom 2001-05-29 konstaterat att förfarandet strider mot lagen om offentlig upphandling samt förordnat att upphandlingen skall göras om.⁶

Avtalets upphandlingsvärde torde med hänvisning till landstingets egna uppgifter kunna uppskattas till 18,6 miljoner kronor under avtalets maximala löptid⁷.

Gällande rätt

Offentlig upphandling genom lagen (1992:1528) om offentlig upphandling – LOU. Lagen omfattar bland annat upphandlingar som genomförs av landstingskommuner.

Tjänster för hälso- och sjukvård samt socialtjänst utgör sådana tjänster (kategori 25) enligt bilaga B till lagen, vilka oavsett värdet skall upphandlas enligt bestämmelserna i 1 kap. 1-6 §§, 6 kap. samt 7 kap. LOU.

Lagen omfattar bland annat myndigheter. Den som är skyldig att följa lagen kallas för *upphandlande enhet*. Med *upphandling* avses enligt 1 kap. 5 § LOU alla köp av bl.a. tjänster som görs av en upphandlande enhet.

Enligt 1 kap. 4 § LOU gäller som en huvudregel att all upphandling skall göras med utnyttjande av de konkurrensmöjligheter som finns och även i övrigt genomföras affärsmässigt.

Enligt 6 kap 2 § LOU skall upphandling av B-tjänster handläggas genom något av förfarandena för förenklad upphandling eller direktupphandling. Något annat förfarande får inte tillämpas.

Med *förenklad upphandling* avses enligt 1 kap. 5 § LOU en upphandling där alla leverantörer har rätt att delta. Med *leverantör* avses enligt samma lagrum: den som tillhandahåller varor eller utför arbeten eller tillhandahåller tjänster även om han inte varit den som i det särskilda fallet tillhandahållit eller utfört det som upphandlats.

Enligt 6 kap. 4 § LOU skall en upphandlande enhet som tillämpar förfarandet för förenklad upphandling upprätta ett skriftligt förfrågningsunderlag samt infordra skriftliga anbud genom annons eller skrivelser till minst tre leverantörer. Enheten skall i underlaget

⁵ Skrift 2001-03-26 rubricerad ”FÖRETAGSHÄLSOVÅRD”. Av inledningen framgår följande text: ”Härmed infordras anbud på verksamheten vid Landstingshälsan i Östersund, Jämtlands län”.

⁶ Kammarrätten i Sundsvall, dom i mål nr. 1250-2001, meddelad den 29 maj 2001.

⁷ Beräkningen bygger på uppgiften om att 82 procent av den beräknade omsättningen på 6,5 mkr. hänför sig till avrop från landstinget samt att uppdraget att leverera tjänster för företagshälsovård som förutsatt börjar gälla den 1 juli 2001 och maximalt löper till och med den 31 december 2004 (2,5 +1 år). $5,33 \times 3,5 = 18,6$ mkr.

eller annonsen om upphandlingen ange vad som är föremålet för denna (s.k. skall-krav), samt samtliga omständigheter (värderingskriterier) den tillmäter betydelse vid värderingen av inkomna anbud (s.k. bör-krav).⁸ Har några värderingskriterier inte angivits och preciserats, kan ingen annan faktor än priset vara avgörande för utgången av upphandlingen.

Fråga om blandade försäljningar och upphandlingar där en upphandlande enhet realiserar en avdelning, förvaltning eller motsvarande som tidigare tillhandahållit nyttigheter i form av varor eller tjänster internt inom enheten, och samtidigt avser att teckna kontrakt med förvärvaren om fortsatta leveranser av samma nyttigheter, har i flera fall behandlats i praxis och doktrin:

I RÅ 1998 not. 44 var fråga om ett landsting som beslutat att sälja den egna tvätteriförvaltningen och i samband med försäljningen teckna avtal om successiva leveranser av tvätteritjänster med förvärvaren. Regeringsrätten konstaterade att det i ifrågakvarande fall var fråga om ett förfarande som omfattades av lagen om offentlig upphandling.

Nämnden för offentlig upphandling (NOU), som utövar tillsyn över lagen om offentlig upphandling, har vid upprepade tillfällen påpekat att det inte är möjligt för en upphandlande enhet att lägga ut verksamhet som tidigare drivits i egen regi på extern entreprenad utan något föregående upphandlingsförfarande. Detta gäller oberoende huruvida driften av verksamheten övertas av personalen (avknoppning) eller om överföringen till entreprenadform sker på annat sätt, genom att ett tidigare på marknaden etablerat företag övertar driften. I det ovan refererade målet i Regeringsrätten yttrade sig nämnden och uttalade bland annat följande:

"Den omständigheten att de pågående överenskommelser mellan tvätteriet och landstingsinterna enheter, om det tecknats mellan två juridiska personer, vore att anse som ett kontrakt, kan enligt NOU:s bedömning inte medföra att dessa lagligen, utan mellanliggande upphandling, kunde överlåtas till en privat ägare. Upprättandet av ett nytt avtal, Textilservicekontraktet, kräver utan tvekan upphandling. Landstinget har anfört att LOU inte skall vara tillämplig så länge de åtaganden som tas över till omfattning och löptid är affärsmässiga. NOU kan dock inte instämma i detta resonemang. Begreppet affärsmässigt återfinns inte i Europarådets direktiv om offentlig upphandling. Det är en inhemsk konstruktion som övertagits från tidigare gällande upphandlingsförordning (1986:366) och kommunala upphandlings-reglementen. Avsikten med LOU är dock inte enbart att en upphandlande enhet anskaffar varor, byggentreprenader och tjänster till rätt pris i förhållande till kvalitet och övriga krav, utan även att detta sker i konkurrens och att leverantörerna och deras ansökningar och anbud behandlas utan ovidkommande hänsyn. Därtill hör även att anskaffning sker under öppna och förutsebara former och alla anbudsgivare behandlas lika. Avsikten med annonsering och/eller offentliggörande av förfrågningsunderlag i samband med upphandlingar är inte enbart att få fram lämpliga anbud utan även att möjliggöra för intresserade leverantörer att delta i myndighetens anskaffning av varor och tjänster och få kunskap om existerande och kommande marknader".
[...] *"Även om det finns inslag av en försäljning anser NOU att landstingets huvudsakliga syfte med det kombinerade försäljnings- och anskaffningsavtalet har varit att tillförsäkra sig att få behovet av tvätteritjänsterna tillgodosett och personalens anställning under en övergångstid tryggad. Värdet av tjänsterna är så högt att en anskaffning av dessa och inte försäljning av fastigheten synes vara det primära ändamålet och skulle ha upphandlats. Erbjudandet om övertagandet av fastigheten och rörelsetillgångarna kunde i stället ingå i upphandlingen som en delbetalning för tjänsterna".*

I en rapport till regeringen i mars 1998 (dnr.165/97-29, sid. 29) konstaterar nämnden vidare: *"Ett problem är huruvida ett företag vars verksamhet varit ägd eller kontrollerad av en upphandlande enhet, kan erhålla eller överta ett uppdrag - 'avtal' om leverans av varor och tjänster i samband med överlåtelsen av verksamheten. För närvarande föreligger ibland ett motsatsförhållande mellan kraven på god avkastning vid privatisering av verksamhet och kravet på upphandling i konkurrens. Så kan t.ex. offentliga verksamheter som övertas av anställda eller säljs ut i vissa fall vara av mycket begränsat värde om inte inarbetade och gällande överenskommelser, 'avtal', ingår. Dagens regler tillåter inte att man utan*

⁸ Se 6 kap. 12 § andra stycket LOU *in fine*.

upphandling tilldelar kontrakt till en sådan privatiserad enhet” I sin årssammanfattning för åren 1993-1995, kap. 2.3 ”Köp mellan bolag och myndigheter m fl.” anger nämnden också att: *”Köp mellan följande organisationer skall följa LOU och upphandlas med utnyttjande av de konkurrensmöjligheter som finns: mellan kommuner (inklusive kommunalförbund), mellan kommun och kommunalt bolag, stiftelse m.m., mellan kommun och statlig myndighet eller statligt bolag, stiftelse m.m., mellan statlig myndighet och statligt bolag, stiftelse m.m., mellan kommunala bolag, stiftelser m.m., mellan statliga bolag, stiftelser m.m.) utom i vissa fall mellan s.k. anknutna företag (4 kap. 4a § LOU). [nytt stycke] Det är således normalt inte tillåtet att vid annan upphandling än direktupphandling vända sig direkt till en annan juridisk person”*.

Den likaledes statliga utredning som särskilt uppmärksammat upphandlingsproblematiken på hälso- och sjukvårdens område konstaterar i sitt slutbetänkande ”Upphandling av hälso- och sjukvård” (SOU 1999:149, sid. 127 ff.) att gällande rätt inte medger övergång av verksamhet till entreprenadform utan föregående upphandling.

Enligt den inom upphandlingsrätten tillämpade s.k. *likabehandlingsprincipen* och *principen om icke diskriminering* skall samtliga leverantörer behandlas på ett likvärdigt och objektivt sätt. Upphandlingar får inte utformas eller krav ställas på ett sätt som gynnar vissa leverantörer (t.ex. företag med t.ex. ledig produktionskapacitet) på andras leverantörers bekostnad.

Fråga om *övertagande av personal* i samband övergång av verksamheter regleras, dels genom Europeiska rådets direktiv 77/187/EEG om tillnärmning av medlemstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter (samt i viss mån direktiv 75/129/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar), dels genom den svenska lagen (1982:80) om anställningsskydd – LAS . Den senare lagen innefattar i angivet avseende en kodifiering av de tidigare EG-direktiven. Enligt 6 b § LAS skall, om berörd om arbetstagare inte motsätter sig detta, vid övergång av bland annat en verksamhet eller en del av en verksamhet från en arbetsgivare till en annan, också övergå de rättigheter och skyldigheter på grund av de anställningsavtal och de anställningsförhållanden som gäller vid tidpunkten för övergången på den nya arbetsgivaren.⁹

Någon motsvarande bestämmelse till stöd för övertagande av befintlig utrustning m.m. finns emellertid inte. Frågan har bland annat varit föremål för bedömning av Länsrätten och sedermera Kammarrätten i Göteborg i ett mål om upphandling av linjetrafik, där den upphandlande enheten föreskrev villkor om bland annat övertagande av utrustning och befintliga lokaler. Länsrätten angav bl.a. att: *”en upphandlande enhet får inte i en upphandling som villkor kräva att leverantören övertar befintlig utrustning eller befintliga lokaler om detta kan betraktas som diskriminering av inhemska eller utländska leverantörer. Däremot kan den upphandlande enheten naturligtvis erbjuda anbudsgivarna att de frivilligt, mot särskild betalning, kan få överta utrustning och lokaler. Leverantörerna skall ha möjlighet att konkurrera på lika villkor. Det är viktigt att inte gynna eller missgynna leverantörer på ett konkurrensnedvridande sätt”*. Länsrättens bedömning fastställdes av kammarrätten, var avgörande numera har vunnit laga kraft.¹⁰

⁹ Bestämmelsen behandlar det fallet att en ”verksamhet” eller en ”del av en verksamhet” övergår från en arbetsgivare till en annan. I ett sådant fall skall de anställningsförhållanden som gäller vid tidpunkten för övergången också gå över på den nya arbetsgivaren om inte arbetstagaren motsätter sig detta. Den svenska lagregeln knyter här an till det övergångsbegrepp som EG-direktivet har (going concern). Enligt artikel 1.1 i direktivet 77/187/EEG skall direktivet tillämpas vid övergång av ett företag, *en verksamhet* eller en *del av en verksamhet* till en annan arbetsgivare genom lagenlig överlåtelse eller fusion.

¹⁰ Länsrätten i Göteborg, mål nr. 2044-98. Kammarrätten i Göteborg mål nr. 3696-1998. Regeringsrätten (mål nr. 6139-1998) beslutade att inte meddela prövningstillstånd mot kammarrättens dom, vilken därmed vann laga kraft.

Frågan om s.k. *fri prövningsrätt* vid offentlig upphandling har bland annat varit föremål för bedömning av Högsta domstolen som i NJA 1998 s 873 klart uttalat att ”förbehåll om fri prövningsrätt är ”*uppenbart lagstridig*[t].”¹¹

Enligt EG-Romfördraget gäller vidare en allmän princip om likabehandling. Fördraget har genom 2 § lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen, giltighet som svensk lag. Inför Sveriges medlemskap i den Europeiska unionen uttalade regeringen (se prop. 1994/95:19 Del 1 sid. 478) att "Den i Romfördraget centrala likabehandlingsprincipen återfinns bl.a. i artikel 6 om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet. Andra uttryckliga likabehandlingsprinciper återfinns i artikel 40 tredje stycket i Romfördraget angående likabehandling mellan producenter och konsumenter inom den gemensamma jordbrukspolitikerna samt i artikel 119 i Romfördraget när det gäller lika lön för kvinnor och män. EG-domstolen har dock slagit fast att det inom gemenskapsrätten gäller en allmän likabehandlingsprincip, utöver de uttryckliga bestämmelser som återfinns i fördragen". Den allmänna likabehandlingsprincipen får förstås så att en medlemsstats myndigheter inte får särbehandla eller otillbörligt gynna vissa, t.ex. inhemska, leverantörer framför andra vid bland annat handel inom den offentliga sektorn.

Yttrande

Jämtlands läns landsting har inkommit med ett svar över en promemoria med en preliminär bedömning som upprättats i ärendet, men angivit att de inte avser att yttra sig i sak.

Bedömning

Konkurrenskommissionen är en privat expertgrupp som uppmärksammar och motverkar fall där offentliga organ genom överträdelse av lag, genom subventioner eller genom att sammanblanda myndighetsutövning med annan verksamhet snedvrider konkurrensen.

Det aktuella ärendet rör ett kombinerat försäljnings- och anskaffningsavtal, där Jämtlands läns landsting avser att överlåta sin egenregiförvaltning för företagshälsovård. I överlåtelsen ingår även ett färdigt ”avtal” omfattande leveranser av företagshälsovårdstjänster till landstinget för upp till 18,6 miljoner kronor under maximalt 3,5 år.

Jämtlands läns landsting är en s.k. upphandlande enhet som är skyldig att tillämpa lagen om offentlig upphandling. Lagen är tillämplig på samtliga köp av tjänster mellan upphandlande enheter och från dessa fristående juridiska personer. Vid kombinerade försäljnings- och anskaffningsavtal skall enligt praxis upphandling alltid ske, om det s.k. anskaffningsintresset dominerar.

Något civilrättsligt avtalsförhållande mellan landstinget och Landstingshälsan, som är en förvaltning inom landstinget, föreligger inte, utan uppkommer först när landstinget överenskommer med en fristående person, att denne skall leverera erforderliga tjänster till landstinget. Det i sammanhanget aktuella ”avtalet” eller internöverenskommelsen är ett landstingsinternt dokument som inte varit föremål för upphandling eller annan konkurrensutsättning. Detta kan knappast tillmätas någon civilrättslig eller upphandlingsrättslig betydelse.

Även om det finns inslag av försäljning i den planerade överlåtelsen av Landstingshälsan synes det huvudsakliga syftet ha varit att tillförsäkra landstinget att få behovet av företagshälsovård tillgodosett och personalens anställning tryggad. Med hänsyn härtill och till den aktuella anskaffningens stora värde (drygt 18 miljoner kronor) måste uppdraget att till landstinget leverera företagshälsovård omfattas av upphandlingslagens bestämmelser.

¹¹ I målet T 1441-97, Arkitektjänst i Uppsala AB / Heby kommun, refererat i NJA 1998 s. 873, uttalade Högsta domstolen bland annat att ”Kommunens underlag i den aktuella anbudsgivningen innehöll den uppenbart lagstridiga uppgiften att kommunen förbehöll sig fri prövningsrätt”.

Utformningen av förutsättningarna för upphandlingen föranleder därför följande kritiska påpekanden:

I) De kommersiella villkoren för landstingets avrop av tjänster för företagshälsovården har i upphandlingen fixerats genom ett i förväg färdigskrivet "avtal" mellan landstinget och den tilltänkte leverantör som övertar Landstingshälsans verksamhet. Någon priskonkurrens om förutsättningarna för tillhandahållandet av de aktuella hälsovårdstjänsterna till landstinget kommer därmed inte att kunna komma ifråga. Några kvalitetsrelaterade s.k. bör-krav förekommer inte heller till ledning för urvalet mellan anbudsgivarna. Förutsättningarna för anbudsgivningen har därmed utformats på ett sätt som inte medger någon konkurrens mellan anbudsgivarna, varken avseende pris eller i fråga om övriga villkor. Upphandlingsförutsättningarna strider därmed mot kravet på affärsmässighet enligt lagen om offentlig upphandling.

II) I såväl annonsen som underlaget för upphandlingen har andstinget angivit ett förbehåll om "Fri provningsrätt" av anbud. Ett sådant förbehåll är inte förenlig med upphandlingslagens principer om affärsmässighet och objektivitet och får enligt rättspraxis således inte förekomma vid offentlig upphandling. Upphandlingsförutsättningarna strider således också i detta avseende mot lagen om offentlig upphandling.

III) I upphandlingen har landstinget föreskrivit att leverantörerna måste erbjuda sig att överta i verksamheten befintlig utrustning och lokaler för att erhålla uppdrag att leverera företagshälsovård. Vid upphandling av aktuellt slag och omfattning skall normalt s.k. förenklat upphandlingsförfarande tillämpas, varvid landstinget har haft att utforma förutsättningarna så att leverantörer varken gynnas eller missgynnas på ett konkurrenssnedvridande sätt. Enligt den inom upphandlingsrätten tillämpade *lika-behandlingsprincipen* och *principen om icke diskriminering* skall leverantörsföretagen garanteras möjlighet att konkurrera på lika villkor. Krav på att den vinnande leverantören skall överta i verksamheten sysselsatt personal får under vissa förutsättningar ställas. Något motsvarande villkor om att en leverantör skall överta befintlig utrustning eller befintliga lokaler får däremot inte förekomma. Ett sådant krav skulle riskera att på ett otillbörligt sätt diskriminera leverantörer med ledig egen produktionskapacitet och därigenom gynna företag utan sådan ledig kapacitet. Landstinget är däremot oförhindrat att erbjuda anbudsgivarna att frivilligt, och på i övrigt affärsmässiga villkor, överta aktuell utrustning och lokaler. De redovisade övertagandekraven strider således mot lagen om offentlig upphandling.

Genom det beskrivna förfarandet har Jämtlands läns landsting åsidosatt de krav på affärsmässighet, opartiskhet och likabehandling som uppställs i lagen om offentlig upphandling. Detta medför att konkurrensen på marknaden för företagshälsovård har riskerat att snedvridas.

Den omständigheten att landstinget tidigare försäkrat såväl Konkurrenskommissionen som Länsrätten i Jämtlands län att den vid överlåtelse av Landstingshälsan skulle följa lagen om offentlig upphandling, medför att de påtalade överträdelserna får ses som särskilt allvarliga.